

I want to go
like Eliah
when I go

Theodorus
Moerings

I want to go
like Eliah
when I go

*De schatkamer van mijn
dromen*

***THEODORUS Tejo
MOERINGS***

Een uitgave van Publish@rt, 2019

Foto's © 2019 TM©! En Fictorie de vrolijke zaak

Tekst © 2019 Tejo Moerings

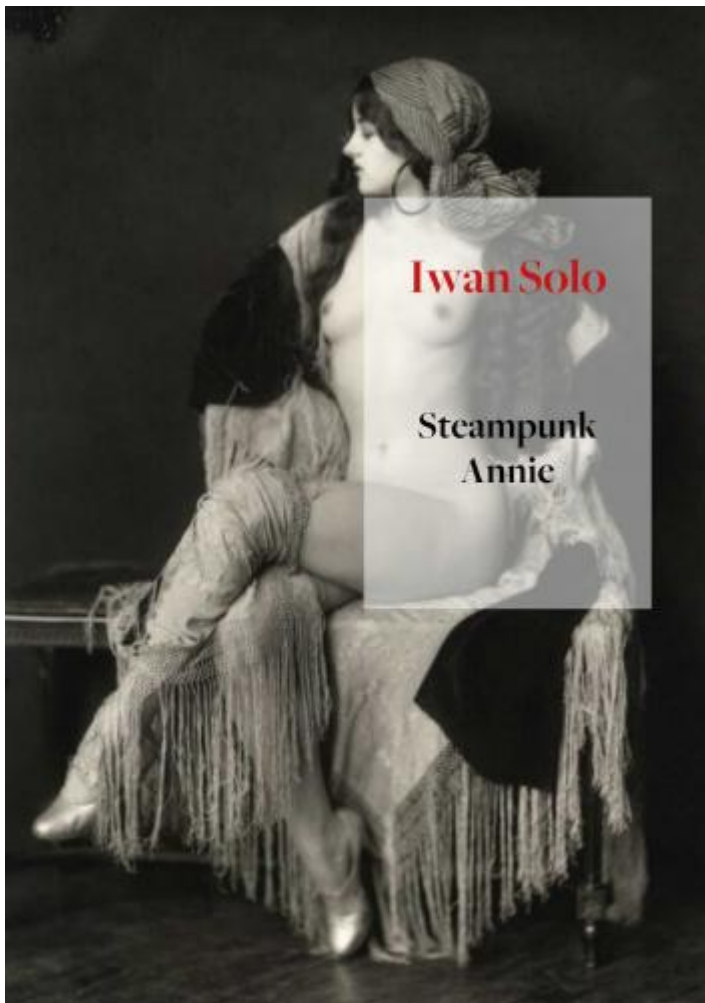
Vormgeving @2019 ThM Art&Design

Niets uit deze uitgave mag worden overgenomen zonder
toestemming van de uitgever.

ISBN 9789463863216

-advertentie-

Steampunk Annie – reis zonder einde -
Novelle door Iwan Solo Peudoniem van Tejo Moerings
ISBN 9789463861519
Prijs € 15,00

TELL ME ABOUT DREAMING
DON JUAN...

I WILL TELL YOU...

I NEED TO KNOW...

DREAMING
IS THE
GATEWAY
INTO
POWER
FOR A
SORCERER.

SORCERERS
DO NOT
DREAM
NORMAL
DREAMS...

THE UNIVERSE IS PREDATORY
OF NATURE; IT'S QUALITY
FEMININE, MORE SO THAT OF
THE DREAM.

A SORCERER CAN
BECOME AS A
CROW WITHIN
THE DREAM...

WHEN DREAMING, THE
SORCERER ENTERS INTO
THE LEFT-SIDE OF
AWARENESS, WHICH IS
THE NAGUAL...

THE ALLIES
ARE AN
INORGANIC
FEMININE
INTELLIGENCE,
WHICH STALKS
THE DREAMER.
THEY CAN TAKE
ON MANY
FORMS. THE
ALLIES
FEED OFF
EMOTION.

SORCERERS
KNOW OF OTHER
WORLDS WHEN
DREAMING...

SORCERERS
DISH OUT
THEIR
EMOTIONS
KNOWINGLY...

CAVES, TUNNELS,
WHIRLPOOLS, HOLES
& DOORWAYS ARE
FAR MORE
IN DREAMS, WHICH
ALLOWS
A SORCERER TO
ENTER INTO
OTHER
REALITIES; SUCH
ARE ALL SACRED OF
MOST OBVIOUS
FEMALE
ENTRANCE!

THE SORCERER
CONTACTS
THE ALLIES TO
FIRST WRESTLE
WITH SO AS TO
TAME
IN ORDER
TO THEN TAP
INTO THEIR
POWER!

WHEN TO DREAM THE SORCERER
ENCOUNTERS THE ALLIES...

THE ALLIES ARE ALL DREAM DOORS OF
THE NAGUAL...

CARLOS CASTANEDA (1925 - 1998)

Inleiding

Mijn leven speelt zich af in sparetime. Geleende tijd, overtijd. In de late herfst van 2012 werd ik geopereerd aan een tumor in de derde graad. Darmkanker. De chirurg was er openhartig in. Hij gaf me 30% kans op overleving. De tumor was een wolf, alreeds door de darmwand gebroken en bezig mijn lymfestelsel te infecteren. De operatie lukte wonderwel, de boosdoener met tentakels en al uitgesneden en na een paar dagen zelfs, mocht ik alweer naar huis. Ik kwam in een leeg huis, zonder enige warmte. Alles stond nog zoals ik het achterliet, die vroege ochtend van vertrek naar het ziekenhuis. Ik had een stoma en de eerste dagen zou er een stomaverpleegkundige langskomen. Die gaf direct al aan dat ze na dit bezoek geen aanleiding zag om nog terug te komen. Ik kon uitstekend mezelf helpen. Het was een week voor mijn verjaardag, twee weken voor kerstmis. Mijn ene kind was niet aanspreekbaar vanwege een zware depressie, mijn andere kind had het druk als verzorgende IG met overwegend nachtdiensten. Ik stond er alleen voor. Dat bleek funest voor een voorspoedig herstel. De kerst haalde ik nog, maar een dag erna raakte ik door uitdroging bewusteloos en had tijdens de collaps al mijn ribben aan de rechterzijde gebroken of gekneusd. Met moeite kon ik 112 bellen en mezelf naar beneden slepen om de voordeur open te doen voor het ambulancepersoneel. Die brachten me met volle vaart naar het ziekenhuis waar ik geopereerd was en daar heb ik een dikke week op IC gelegen. Na die week bleek ik wonderbaarlijk opgeknapt te zijn van het nierfalen en kon ik naar de ziekenzaal. Mijn lichaam was sterker dan aangenomen tijdens de preoperatieve screening. Toch ging ik

nog drie maanden naar een zorghotel, werden in de maanden daarna nog twee stents geplaatst en kon de stoma weggenomen worden. Nochtans vonden de medici wel dat ik door het oog van de naald gekropen was. Elk jaar dat ik er nog aan kon knopen was een gift.

Sparetime.

Later begon het leven opnieuw. Snel en enerverend. Ik vond mijn liefde in Friesland en reed voor haar wekelijks driehonderd kilometer heen en driehonderd kilometer terug. We gingen op reis naar Duitsland, Frankrijk, Noorwegen, Italië, weer Duitsland, Noorwegen en kwamen tot de slotsom dat het beter was als ik een huisje zou zoeken in Friesland en dan vlakbij het gebied waar ik het meeste van hield. De Waddenzee. Dat ging niet op stel en sprong. Eerst toch maar een winkel in Buitenpost...

Kunsthuis Art-it-is, Kuipersweg 2a Buitenpost. Ca 600 m² winkel en atelierruimte en een voormalig kantoor als woning. Niet exact wat ik wilde, zodat in 2018 de sleutels werden ingeleverd en ik een kalmer bestaan ging zoeken aan de rand van de Waddendijk. Aldaar fotograferend en schrijvend aan boeken en blogs. In dit boek lardeer ik de foto's van de afgelopen jaren en een aantal teksten die eerder ook in blogs te lezen waren. Ik wens u allen veel lees en kijkplezier.